

Ánimos Parrec: «Quan ja hi ha merda pertot, només te queda somriure»

Conversem amb la banda sobre el segon disc d'estudi 'En terra s'aturen'

Ánimos Parrec | Arxiu de l'artista

El 2023 passat van estar seleccionats al concurs Sona9 i van debutar amb el disc *Cançons vells, cançons urgents* (Shows Ocults Records). Un any més tard, la banda de Sant Joan i Vilafranca de Bonany **Ánimos Parrec** tornen a la càrrega amb 13 cançons noves de rock que pinten paisatges mallorquins i deixen anar certa crítica i sàtira cap al turisme o els *expats*: *En terra s'aturen* (Shows Ocults Records, 2024). En parlem amb el compositor i lletrista del grup, Julià Picornell.

Fa un any que vau treure el primer disc. No heu esperat pas gaire per treure tretze temes nous. Com ha estat això?

Et pots prendre les coses seriosament o com a passatemps. Nosaltres feia temps que tocàvem en grups versions, però quan vam començar amb **Ánimos Parrec** vam voler posar-nos-hi amb constància. Vam fer un assaig per setmana i així va sortir el primer disc l'any passat. Quan vàrem acabar l'enregistrament, els vaig preguntar al grup quina intenció tenien d'ara endavant, i gràcies a Déu, tots han tingut temps per invertir i fer un assaig a la setmana, d'on han sortit aquestes 13 cançons. Ens vam posar un *deadline* d'entrar a gravar el Dijous i Divendres Sant de 2024, perquè jo com a mínim, si no tenc aquesta mica de pressió, no em poso a crear? Per això els assajos han

estat molt productius, i també molt exigents. I no me vull precipitar, però crec que després de l'estiu tornarem a plantejar el mateix...

Això és un no parar...

Mentre puguem, la salut ens acompanyi i estiguem bé... La nostra experiència vital ens ha ensenyat que si no aprofites el moment, potser s'acaba, i després penses que t'hauria agradat fer més coses. Hem d'aprofitar ara, que hi som, que tots passem gust junts i ens hi podem involucrar.

Aleshores, componeu tots junts als assajos, o algú porta una cançó i l'acabeu de treballar allà?

Les cançons les faig jo, però quan les duc a l'assaig ells tenen total llibertat creativa. Ha coincidit tot el procés de creació amb què jo estava estudiant oposicions, així que en realitat, ha estat entre gener i març que han sortit aquestes cançons. Ha sigut una bogeria, però agradable! I és en els assajos quan les cançons acaben creixent i desenvolupant tot el seu potencial. Crec que el que mos defineix més que cap altra cosa és que tots quatre estem al servei de les cançons. Quan una cançó és bona, tots quatre intentam alçar-la, ningú vol tenir un protagonisme excessiu, sinó que la cançó és el principal. Som com uns mèdioms que interpretam un missatge ulterior que és més important que naltros mateixos. Ara, perquè això succeeixi, és importantíssim que el missatge hi sigui, perquè una bona lírica acompanyada d'una mala música, i viceversa, no arriba enlloc.

Parlant de missatges, en aquest disc hi ha bastant de crítica, sobretot cap al turisme i els ?expats' a temes com "Postal", "Lament de Beverly Hills", "Expats"...

Jo sempre dic que no som crítics, no volem donar mítings ni fer política. El que passa és que com a lletrista soc molt fotogràfic, i intent capturar espais, geografies mentals, llocs comuns... La cançó "Postal" retrata el turisme insaciable, però no ho critico obertament, simplement hi poso el focus. Es titula així perquè és realment una postal de Mallorca, les imatges que tothom hi veu.

Però sí que hi ha sàtira, per exemple, a la cançó "Expats".

Exacte, però això és personalitat i referents... Si hagués de citar referents cinematogràfics, triaria abans Monty Phyton que Isabel Coixet, encara que els dos puguin xerrar del mateix, perquè dir les coses tristes amb humor a vegades és més efectiu que fer-ho amb dramatisme. Això no vol dir que ho faci amb subterfugis ni eufemismes, però quan ja hi ha merda pertot, només te queda somriure. Per posar-mos a cantar quina llàstima com està Mallorca, 'el paradís perdut'... Més val que no mos hi posam. Això crec que també té a veure amb el gènere que cultivam, perquè amb el rock'n'roll, la gent el que vol és passar-ho bé. La gent que ve als concerts té un ànim superlúdic, no ve a sentir missatges polítics, perquè ja està saturat de mitjans, notícies, turistes... [RIU]. En canvi, si ho fas amb subtilitat i humor, pots passar-ho bé, tot i ser conscients que allà hi ha un problema. Però tampoc som un grup per entretenir i fer de pallassos.

El tema del turisme ja l'havíeu tractat a un dels vostres primers senzills, "Es turisme mos va salvar", i Maria Jaume, per exemple, també li acaba de dedicar un disc... Esteu en un moment especialment crític, o ja n'esteu molt farts?

Jo crec que és perquè és el nostre dia a dia: quan vas a la platja, quan vas a un súper, a passejar o a fer el cafè. Si ara fes un disc i no en parlés, seria com ?l'elefant a l'habitació', un gran tabú. Potser músics més *poperos* fan lletres més naïfs sobre l'amor, i és totalment respectable- El rock, en canvi, jo crec que és fill del folk, i el folk és una música de cantautors, i gent com **Dylan** o **Woody Guthrie** són cantants de poble. El rock, en essència, hauria de tenir aquest sentit que el folk tradicional tenia de trobador, de vocació una mica periodística literària, perquè si no, acabam convertits en bufons de la cort. I, per bé que han d'existir aquestes figures, no ha de ser tasca del rock.

Com deies abans, també hi ha moltes cançons que són fotografies de paisatges mallorquins.

Sí, hi ha certes cançons que parlen de geografies físiques i espais verídics, però, simbòlicament, també remetent a un espai mental. Per exemple, "Sa Pleta Rotja" fa referència a un espai on jo me trob còmode, que és amb gent senzilla, en els pobles, gent que valora el temps per damunt de la riquesa material, i que valora la companyia humana o una bona conversa. Això no és endèmic de Mallorca, és un patrimoni universal, i la idea és trobar un espai on la gent senzilla ens puguem relacionar. I crec que posar aquesta cançó per obrir el disc era una declaració d'intencions.

Creus que l'escena mallorquina té espai per al vostre rock? Teniu concerts de presentació del disc ja programats?

Sí, però hi ha pocs espais. No hi ha una escena molt saludable ni gaire sales on anar... Però no crec que això sigui un problema: hem descobert que si no hi ha concerts, els muntarem noltros. I això volem fer aquesta tardor amb un parell d'artistes més. La presentació del disc la farem el 27 de juliol al MoboFest. I també estam parlant de fer el primer concert a Barcelona. Però encara no s'ha concretat res.